

[V. Buhl.]

bliver da Skatten af 1 550 Kr., der udgør ca. 39 Kr. Da den tilsvarende ordinære Skat udgør 55 Kr., vil det sige, at Skatteforhøjelsen her andrager 70 pCt. Tager man det største Beløb, der falder ind under $2\frac{1}{2}$ pCt. Satsen, 19 950 Kr., bliver Skatten ca. 500 Kr., medens den ordinære Skat udgør ca. 3 700 Kr. Her er Skatteforhøjelsen ca. 13 pCt. Forholdet er altsaa, at den lille Skatteyder igennem disse Bestemmelser faar en Skatteforhøjelse, der procentvis er mere end 5 Gange saa stor som den, der falder paa den store Skatteyder. Alene disse Tal viser, hvor urimeligt Ordningen er bygget op.

Men endnu værre bliver det, naar man tager Opsparingsordningen med i Betragtning. Heraf rammes den lille Skatteyder forholdsvis endnu langt stærkere, og Resultatet bliver da i stor Udstrækning, at Kvinder og Mænd med smaa Indtægter maa udrede den store Skatteforhøjelse, medens de store Skatteydere, der uden Vanskelighed kan præstere Opsparingsbeløbet, faar deres Penge tilbage med en vis Rente. I København svarer til de 1 550 Kr., hvoraf den laveste Skat beregnes, en ansat Indtægt paa 2 500 Kr., idet der gives et skattefrit Fradrag paa 800 Kr. Det er klart, at en saadan Skatteyder her i København med en Indtægt til egen Raadighed paa 2 500 Kr., og som maaske ikke bor hjemme, men skal skaffe sig Kost og Logi, af ham kan der ikke med Rimelighed kræves 39 Kr., end-sige, at den paagældende har Mulighed for at frigøre sig for Skatten ved at betale et Opsparingsbeløb paa ca. 80 Kr. Den paagældende kan i Virkeligheden med en saadan Indtægt kun hulte sig igennem og med de Vilkaar, der nu bydes, daarligt skaffe sig Klæder paa Kroppen. Over for en saadan Skatteyder er et saadant Skattekrav og Krav om Opsparing til Frigørelse for Skattekravet helt urimeligt. Hertil kommer det særlige, at Skattelovens Bestemmelser om, hvem der er Forsørger, er helt uanvendelige, naar det drejer sig om en Vurdering af Opsparingsevnen, i alle Tilfælde naar det drejer sig om ugifte Kvinder og Mænd, der har et Barn, idet disse ugifte Kvinder og Mænd kun betragtes som Forsørgere, saafremt de har egen Husstand og Barnet bor hos dem, medens der i øvrigt ikke tages Hensyn til, at de har betydelige Udgifter til Barnets Underhold. At forlange, at saadanne Mennesker skal inddrages under en Afgift som denne, er urimeligt. En Lov af denne Beskaffenhed kan mit Parti ikke tage Medansvar for.

Det betyder ikke, at vi ikke ønsker en

store Spændvidde end den nuværende mellem Skatten af Forsørgere og Ikke-Forsørgere, men denne Forskel maa tilvejebringes paa anden Maade. Vi har selv givet Anvisning i saa Henseende i 1946, da vi foreslog, at Forsørgerfradragene, Fradragene for de gifte, kunde forhøjes, og vi har været villige til at skaffe den nødvendige Kompensation, der her kunde blive Tale om. I øvrigt er hele dette Spørgsmaal om Forholdet mellem Skat af gifte og ugifte Skatteydere af den Natur, at det maa tages op til systematisk og mere indgaaende Behandling i Skattekommissionen, end det kan ske ved en tilfældig Lov. Ogsaa af den Grund er det ikke rigtigt at kaste et Forslag af denne Art ud paa de Vilkaar, der her gives.

Mit Parti underkender slet ikke Betydningen af, at de unge animeres til at spare sammen, for at de kan sætte Bo eller til lignende Formaal, men ogsaa her er der andre Veje at gaa end Lovforslagets. Jeg skal i saa Henseende pege paa den Mulighed, der kunde være for at kombinere et Bosættelseslaan fra Staten med en Spareordning. Det er bl. a. ogsaa Bosættelsesmomentet, der henvises til i det foreliggende Lovforslag.

Vor Stilling til det foreliggende Lovforslag er ikke Udtryk for, at vi er uvillige til at yde vor Medvirken til Forøgelse af Skatteudskrivningen i det indeværende Skatteaar, men den højtærede Minister maa for-sone sig med andre Former for Forhøjelse af Indkomstskatten end den, der her er Tale om. Over for det foreliggende Lovforslag maa vi tage ethvert Forbehold.

Jensen-Brobj: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen, er forhindret i at være til Stede i Aften, skal jeg paa Partiets Vegne sige et Par Ord om dette Lovforslag.

Jeg kan ikke helt være enig med det ærede Medlem Hr. V. Buhl med Hensyn til det umulige i, at unge ugifte med den Løn, der gives for Øjeblikket, kan svare denne Skat, endsige Opsparingsbeløbet. Hvis det virkelig er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at de unge her i Byen, naar de skal have Kost og Logi uden for Hjemmet, knap kan faa Klæderne paa Kroppen med den Løn, de tjener for Øjeblikket, vil det i Virkeligheden sige, at den Løn, de unge har ude paa Landet, og som man saa tit har kritiseret fra Byernes Side, ligger langt, langt over, hvad de unge har her i Byen — hvis altsaa de Udtalelser, det ærede Medlem her kom med, er rigtige.

Dette Lovforslag handler om en Til-